

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Sancti Germani Episcopi Parisiorvm Ad Brvnichildem Reginam. Vt
Sigebertum regem reuocet a consilio belli, quod fratri suo inferebat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

NOTA SEVERINI BINII.

ANNO
CHRISTI
575.Clades Gal-
lia sub Chil-
perico illa-
ta.

^a *Concilium.*] Cum in Gallia bellum civile recrudesceret, Guntramnus rex procurauerat vt Parisiis Concilium celebraretur, si forte per sanctissimos episcopos res absque bello componi posset. Verum vbi semel res armis agi cœpta fuit, ecclesiasticæ leges omnino siliuerunt. Ait enim Gregorius de gestis Francorum lib. 4. cap. 47. & 48. his temporibus accidisse, vt Chilpericus per filium suum Theodobertum Turonensibus, Pictauiensibus, atque aliarum ciuitatum ecclesiis magnam cladem intulerit. Hanc ille paucis perstringens, sic ait: *Vastat, euertit, ecclesias incendit, ministeria detrahit, clericos interficit, monasteria virorum deiicit, puellas deludit, & cuncta deuastat: fuitque illo tempore peior in ecclesiis gemitus, quam tempore persecutoris Diocletiani.* Vide Baronium anno 576.

EPISTOLA SANCTI GERMANI
EPISCOPI PARISIORVM
AD BRÛNICHILDEM REGINAM.

Vt Sigebertum regem reuocet a consilio belli, quod fratri suo inferebat.

Dominæ clementissimæ atque præcellentissimæ, & nobis semper piissimæ dominæ, & in Christo sanctæ ecclesiæ filiæ, Brunechildi reginæ Germanus peccator.

1. Cor. 6.

QUIA caritas congaudet veritati, & omnia sustinet, & nunquam excidit; propterea ex contribulato corde, & ex intima animi dilectione audemus vobis suggerere. Quia eo tempore, quando minor erat numerus populi Christiani, & cum Dei auxilio licebat residere quietum, cum apostolis dicebant: *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis.* Nunc e contrario tam funestos & luctuosos ante oculos habentes dies, flenter dicimus: *Ecce dies tribulationis & perditionis nostræ adueniunt.* Væ nobis, quia peccauimus. Si nos istæ non conterruissent amaritudines & tribulationes, & corpori exhibuissent infirmitatem, per nosmetipsos vestræ debuimus occurrere pietati. Quia si fas dici est, singulariter & vestri dilectionem in nostro gestamus pectore, & vnice de vestra presentia spiritali desiderio sitiētes, sicut cultores & peculiare filii Dei, ambien-

ANNO
CHRISTI
575.

tissime vos viuere atque proficere in omnibus pie optamus. Sed quicumque hominem in anima diligit, si minus oculis carnalibus eum valet intueri, quæ ad animæ & corporis prosperitatem pertinent & salutem, omnimodis literario officio reticere non debet. Vulgi verba iterantes, quæ nos maxime terrent, vestræ pietati in notitiam depinimus, quæ ita disseminata loquentium ore detrahunt, quasi vestro voto, consilio & instigatione dominus gloriosissimus Sigebertus rex tam ardue hanc velit perdere regionem. Non propterea hæc dicimus, quasi a nobis credatur: sed supplicamus, vt nulla occasio tribuatur dicendi, vnde vobis tam maximum & periculosum generetur blasphemium. Licet hæc regio iam caruisse felicitatē, & perditionis nostræ concludamus terminum: sed de misericordia non desperabamus diuina, adhuc vltionis suspendendi manum, dum emendationis expectatur remedium, si non dominaretur intentio, quæ mortem operatur; cupiditas, quæ radix est omnium malorum; iracundia, quæ sensum aufert prudentiæ. Saluator noster perspiciens suæ passionis imminere tempus, dixit: *Væ homini per quem scandalū venit.* Math. 18. Quod ore proprio detestatus est, impune non posse manere credimus: omnibus clamamus, omnes conscientiæ suæ cogitationes & actiones considerent, & caueant ne cum Iuda proditore huius cōdemnationis fortiantur iudicium. Deo sufficit nosse, optabam aut pro ipsis mori, vt illi viuerent; aut ante eorum interitum quocumque casu vitam finire, vt nec eorum, nec regionis cerneremus interitum. Sed alter ab alterutro excusatione vtitur, & nullus ex ipsis ante oculos Dei ponit iudicium: neque aliquid Dei referuat potestati iudicandum, nec credunt se iam sub Dei esse notitia. Quia a nullo audiri meremur, vobis & ideo supplicamus: quia si illi regnum perdiderint, nec vos, nec filii vestri magnum possidebitis triumphum. Ad hoc vos hæc regio suscepisse gratuletur, vt per vos salutem, non interitum, percipere videatur. In hoc populi restinguitis verba, si mitigatis furorem, si Dei facitis expectare iudicium. In veritate suggero, si meam humilem despicitis supplicationem, adhuc de votorum vestrorum gaudeamus plenitudine. Propterea hæc dolens scribo, quia video qualiter præcipitantur & reges & populi, vt Dei incurrant

Concil. Tom. 12.

Vuuu ij

offensam. Ita legimus: Quicumque in brachii sui fortitudine speravit, antea confusionem quam victoriam promeruit. Quicumque adminiculo gentis sibi adiuuari posse confidit, antea periculum mortis quam salutem promeruit. Quicumque propter copiam auri & argenti eleuatur in superbiam, antea desolationis opprobrium sustinebit, quam suæ cupiditatis consulisset auiditati. Ipse iudex æternus nunc iudicat, perpetuam iudiciariam possidet potestatem: non corrumpitur præmiis, aut adspicit ad vota impiorum, sed considerat cogitationes cordium, & reddet unicuique secundum opera sua. Inhonestæ victoria est fratrem vincere, domesticas domos humiliare, & possessionem a parentibus constructam euertere. Contra semetipsos pugnant, suamque felicitatem exterminant; de sua perditione gaudet accelerans inimicus. Quæ fide, & ex quo animo, quæ deuotione hæc scribimus, Deo sufficit nosse, vt vobis bona futura præparetis, & nos cum Deo absolutos esse vel paululum sentiamus. Sed quia sacerdotibus præceptum est, *Vt tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo opera eorum*: ergo piissima domina intelligite mysterium, & cauete exemplum. In principio duobus fratribus commissus erat mundus. Vnus ex ipsis Cain fratricidium perpetravit, & vsque septuplum punitionis sententiam suscepit. Ioseph fratres sui per inuidiam vendiderunt, & postea seruituti ipsius subiugati sunt. Saül sanctum Dauid per inuidiam nitebatur occidere: ipse postea in eum misericordiam exercuit. Absalom fratrem interfecit, patrem e regno voluit remouere; & qualem suscepit interitum, nulli habetur incognitum. Præcipue quoque Dauid propheta dicente: *Quoniam qui nequiter agunt, exterminabuntur: qui vero expectant Dominum, ipsi hereditabunt terram*. Apostolus clamat: *Qui odit fratrem suum, homicida est, & in tenebris ambulat, & nescit quo vadat*. Saluator denuntiat: *Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur. Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis*. Vbi est pax & caritas, ibidem est Dei pietas. Legimus per Esther reginam populo fuisse concessam salutem. In hac parte & vestram ostendite prudentiam, & fidei vestræ salubritatem atque perfectionem; vt & dominum regem a Dei reuocetis offensa, & populum a parte sua viuere liceat quietum, donec iudex æternus consuetam

Isa. 58.

Gen. 4.

Gen. 37.

1. Reg. 18.

2. Reg. 13.

Psal. 36.

1. Ioan. 3.

Matth. 5.

Ioan. 14.

Esth. 8.

ANNO
CHRISTI
573.

discernat iustitiã. Quia evidentissime omnibus patet, quia caritatem fraternam postponit, despicit consortium, non acquiescit veritati, omnes prophetæ contra ipsum loquuntur, omnes apostoli ipsum detestantur, & Deus omnipotens ipse quod constituit, iudicabit. Præmissis salutationis obsequio supplicamus, ut latorem præsentium seruum vestrum Gundulfum commendatum habeatis, & quæ per eundem verbo mandamus, absque hæsitacione credentes recipiatis, & implere non despiciatis, & elaboretis qualiter de vestra salute nobis gaudia præparetis. Illud petimus, ut per vestræ pietatis rescriptum ex omnibus iocundari mereamur.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

¹ *Epistola S. Germani ad Brunichildem.*] Scriptam conuicimus quo tempore Sigebertus bellum aduersus Chilpericum fratrem comparabat, de quo Gregorius Turonensis post Synodi superioris mentionem agit lib. 4. cap. 44.

ANNO
CHRISTI
577.

¹ **CONCILIVM PARISENSE,**
IN QVO PRÆTEXTATI EPISCOPI
Rothomagensis causã, Chilperico rege accusante,
discussa est, anno Christi DLXXVII. Benedicti papæ V.
Chilperici eiusdem regis XVI.

INFENSVS iam antea Prætextato Rothomagensi episcopo rex Chilpericus, quod Meroueam ipsius filium cum Brunichilde regina, post Sigeberti mortem, matrimonio copulasset, cum alio etiam nomine delatus fuisset, hominem accersit, detinuitque, quoad in publica Synodi audientia examinaretur. Conuenere igitur Parisiis in S. Petri basilica episcopi XLV. Quid porro actum in hoc conuentu, & quo pacto circumuentus Prætextatus, ad falsam confessionem inductus, atque in exilium a rege sit eiectus, exponit his verbis Gregorius Turonensis lib. 5. historiæ cap. 19. Audiens, inquit, Chilpericus, quod Prætextatus Rothomagensis episcopus contra vtilitatem suam populis munera daret, eum ad se arcessiri præcepit. Quo discusso, reperit cum eodem res Brunichildis reginæ commendatas: ipsisque ablatis, eum in exilio vsque ad sacerdotalem audientiam retineri præcepit. Coniuncto autem Concilio exhibitus est. Erant autem episcopi qui aduenierant apud Parisios in basilica S. Petri apostoli. Cui rex ait:

Concil. Tom. 12.

Vuuu iij